

Očetov nož.

*Ko bi Stanko nož imel očetov,
ki mu v koricaх rez ostra spava,
tisoče izvršil bi obetov,
ki napleta mu jih bistra glava.*

*Najprej v gozd bi se vesel odpravil,
bukvi bi podrezal korenino,
nož na deblo krepko bi nastavil
in izdolbel v njem bi si duplino.*

*Na morjé čolniček bi odnesel,
spustil z njim bi v daljo se bogato,
tamkaj v žepe bi zlata natresel
in domov se vrnil z njim bahato.*

*A še prej nož v lipo bi zapičil,
nanjo bi se spravil spretnoročen
in rezljal jo in jo umno ličil,
da iz nje zaprha konj poskočen.*

*Prej še stopil bi k trgovki Borčki,
bi narezal pisane tkanine,
skočil na konjiča bi s praporčki,
da okičen povihra v daljine.*

*In še prej privlekel izza meje
smreko bi in skorjo ji okresal,
v senco hladno bi razpletel veje,
hlevček ličen bi iz nje iztesal.*

*Prej bi še desak in brun narezal.
Da očuva se dežja in piša,
spretno vse bi združil in povezal —
hencajte, tako bi zrasla hiša!*

*In še prej bi stopil do potoka,
da bi samcat ne šumljal brez mlinčka,
dela bi na streho večša roka
razkreljučenega petelinčka.*

*In še prej bi nož se breze lotil,
saj nesnagi treba je metlice,
in če kdo bi se v resnici zmotil,
šiba bi učila ga resnice!*

*O, ko bi le nož imel očetov,
ki brez haska v tujem žepu spava,
koliko izvršil bi obetov,
ki napleta mu jih bistra glava!*

*A pred vsem na vrbo je pozabil!
Najprej bi do nje možat privriskal,
da bi v glasno jo piščal porabil,
da lepó bi si okrogle piskal . . .*

E. Gangl.

